

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Nařízení PPWR: cesta do pekla dlážděná dobrými úmysly

Hojně diskutované nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2025/40 o obalech a obalových odpadech, známé jako PPWR, vstoupilo v platnost dne 11. února 2025 a účinnost prvních ustanovení nastává od 12. srpna 2026. Ve stejném termínu má být novelizován i český zákon o obalech, po němž mají následovat další novely souvisejících předpisů. Článek shrnuje vybrané hlavní dopady PPWR na podnikatelskou praxi a upozorňuje i na praktické otázky, které nová regulace přináší.

Základní ambice nařízení je jasná: sjednotit pravidla pro obaly napříč Unií, omezit obalový odpad, zvýšit recyklovatelnost a posílit opětovné použití obalů. Oproti dosavadní směrnici však PPWR přináší přímo použitelné povinnosti dopadající na výrobce, dovozce, distributory, provozovatele e-commerce i další články dodavatelského řetězce.

Právě zde začíná praktický problém. Podnikatelé se nemají připravit pouze na změnu etikety nebo úpravu obchodních podmínek. Budou muset prověřit technické parametry obalů, nastavit jejich evidenci, upravit dodavatelské smlouvy, vyřešit odpovědnost za prohlášení o shodě a zajistit, aby informace o materiálovém složení, recyklovaném obsahu či výrobci obalu odpovídaly realitě. Současně se řada prováděcích pravidel teprve připravuje. V roce 2026 mají být přijaty mimo jiné akty k registraci a reportingu v rámci rozšířené odpovědnosti výrobce, harmonizovanému označování obalů a nádob, digitálnímu značení materiálového složení a metodice pro výpočet recyklovaného obsahu u plastových obalů.

Obal dle PPWR bude muset být současně recyklovatelný, minimalizovaný, řádně označený, doložitelný technickou dokumentací a v některých případech opětovně použitelný nebo vyrobený s určitým podílem recyklovaného obsahu. V praxi tak PPWR nezasáhne pouze výrobce obalů, ale např. i dovozce, distributory nebo e-shopy.

E-commerce, recyklovatelnost a nové požadavky na složení obalů

Výrazný dopad lze očekávat v e-commerce. PPWR zavádí pravidlo, podle něhož hospodářské subjekty plnící společné, přepravní nebo e-commerce obaly budou muset zajistit, aby poměr prázdného prostoru nepřesáhl 50 %. Za prázdný prostor se přitom dle čl. 24 PPWR považuje i prostor vyplněný papírovou výplní nebo vzduchovými polštářky. Praktický dopad je zřejmý: e-shop, který dnes z logistických důvodů používá několik univerzálních velikostí krabic a menší zboží „dohání“ výplní, nebude moci tento model bez dalšího zachovat. Bude muset prokázat, jak velikost obalu posuzuje, kdo proces kontroluje a jak je promítnut do skladové a balicí praxe. Účinnost této úpravy je stanovena na 1. ledna 2030, ale s ohledem na její komplexitu doporučujeme přípravu na plnění těchto povinností nepodceňovat.

Recyklovatelnost bude dalším klíčovým tématem. PPWR počítá s tím, že obaly uváděné na trh mají být recyklovatelné, a to nikoli pouze teoreticky podle materiálu, ale podle kritérií designu pro recyklaci a následně podle reálné recyklovatelnosti ve velkém měřítku. Článek 6 PPWR pracuje s

výkonnostními třídami A, B a C, přičemž obalová jednotka s výsledkem pod 70 % se považuje za technicky nerecyklovatelnou a její uvádění na trh má být omezeno. Toto posouzení se nebude týkat jen hlavního materiálu obalu. U obalů s oddělitelnými komponenty se posuzují jednotlivé komponenty samostatně a všechny části obalové jednotky musejí být slučitelné se zavedenými procesy sběru, třídění a recyklace.

Toto bude citelné zejména u kombinovaných a vícevrstvých obalů, blistrů, sáčků nebo obalů složených z více komponent. Zároveň však podle výkladu Komise nemá být povinnost vydávat prohlášení o shodě ve vztahu k recyklovatelnosti vyžadována již od srpna 2026. Režim recyklovatelnosti má fakticky nastoupit až od roku 2030, případně 24 měsíců po přijetí příslušného aktu v přenesené pravomoci. Do té doby má být možné pokračovat v dosavadním režimu podle stávající obalové směrnice.

Další oblastí je povinný recyklovaný obsah u plastových obalů řešený v čl. 7 PPWR. Od roku 2030 budou muset plastové části některých obalů obsahovat minimální podíl recyklátu ze spotřebitelského plastového odpadu. Limity se liší podle typu obalu a pro rok 2040 se dále zvyšují. Pro podnikatele nebude podstatná jen samotná dostupnost recyklátu, ale také schopnost doložit jeho původ, výpočet podílu recyklátu a splnění dalších technických požadavků.

Specifická pravidla dopadnou také na obaly určené pro styk s potravinami. PPWR v čl. 5 od 12. srpna 2026 omezuje uvádění na trh potravinových obalů obsahujících PFAS, pokud dosahují nebo překračují stanovené prahové hodnoty. Prakticky se tato otázka může týkat například některých obalů odolných vůči mastnotě nebo vlhkosti.

Kdo je odpovědný?

Velkou právní otázkou je přesun odpovědnosti v dodavatelském řetězci řešený v čl. 19-22 PPWR. PPWR nepracuje pouze s tím, kdo obal fyzicky vyrobil. Rozhodující může být i to, kdo obal uvádí na trh pod svým jménem nebo ochrannou známkou, kdo ovlivnil jeho specifikaci nebo kdo přijal odpovědnost tím, že jej označil vlastní značkou. U přepravních jednotek se navíc může stát, že jedna jednotka bude tvořena několika komponentami od různých výrobců. Komise výslovně připustila, že v takových případech může existovat více výrobců a více prohlášení o shodě.

Opětovné použití obalů v dodavatelském řetězci

Samostatnou kapitolu pak představují cíle opětovného použití upravené v čl. 29 PPWR. Od roku 2030 se u vybraných přepravních obalů uplatní povinnost zajistit, aby alespoň 40 % takových obalů bylo opětovně použitelných v rámci systému opětovného použití (tj. obal musí být navržen tak, aby mohl vykonat více přepravních cyklů a aby existoval funkční systém jeho dalšího použití). U přepravy mezi provozovny téhož hospodářského subjektu nebo mezi propojenými podniky, jakož i u vybraných dodávek jinému hospodářskému subjektu v rámci téhož členského státu je požadavek formulován ještě přísněji: takové obaly mají být opětovně použitelné v rámci systému opětovného použití. Toto je obecně vnímáno jako jedno z nejproblematictějších ustanovení nového PPWR, neboť opětovné užití některých z vybraných obalů je přinejmenším krajně nepraktické, v některých případech zcela nemožné.

Z uvedeného je patrné, že PPWR nebude možné zvládnout pouze změnou etikety nebo jednorázovou úpravou obchodních podmínek. Pro podnikatele půjde o kombinaci technického auditu obalů, revize dodavatelských smluv, nastavení interní evidence, přenesení informačních povinností na dodavatele a úpravy odpovědnostních mechanismů. Právníci budou muset řešit nejen to, zda obal odpovídá nařízení, ale také kdo za tuto skutečnost ručí, kdo poskytuje údaje o materiálovém složení, kdo nese

náklady na případné změny obalu, kdo odpovídá za vadné prohlášení dodavatele a jaké důsledky bude mít zjištění nesouladu po uvedení výrobku na trh.

Závěr: dobrý úmysl někdy nestačí

Závěr je proto strážlivý. PPWR může být krokem k odpovědnějšímu nakládání s obaly, ale pouze tehdy, pokud bude doprovázeno srozumitelným výkladem a realistickými lhůtami. Bez toho hrozí, že dobrý úmysl povede spíše k nákladné administrativě, přenášení odpovědnosti mezi články řetězce a likvidaci malých a středních společností. Pro podnikatele je proto nejvyšší čas začít s mapováním obalů, revizí smluv a nastavením vnitřních procesů. Ne proto, že všechny odpovědi už existují, ale právě proto, že řada z nich bude přicházet až za pochodu.

Mgr. Vojtěch Faltus,
partner

Mgr. Ing. Kamila Straková,
advokátní koncipientka

AegisLaw

[Aegis Law, advokátní kancelář, s.r.o.](#)

Jungmannova 26/15
110 00 Praha 1

Tel: +420 777 577 562
Email: office@aegislaw.cz

Další články:

- [Tlačítko pro odstoupení od smlouvy jako nový standard spotřebitelského online rozhraní](#)
- [Formální a materiální stránka přestupku: case study](#)
- [Cyber Resilience Act: od září 2026 budete muset hlásit incidenty i zranitelnosti. Jste na to připraveni?](#)
- [Sleva z ceny díla vs. náhrada škody při vadném plnění díla](#)
- [Dobré mravy jako krajní korektiv soudního rozhodování: vývoj judikatury Nejvyššího a Ústavního soudu](#)
- [FIFA RSTP 2027: Jak rozsudek SDEU ve věci Diarra mění fotbalový přestupový systém?](#)
- [Námitka vzájemného plnění](#)
- [Meze překážky věci pravomocně rozhodnuté v opakovaných sporech o bezdůvodné obohacení](#)
- [Předběžné opatření v rámci kompetenčních sporů](#)
- [Umělá inteligence před německými soudy: autonomie systému neznamená autonomii odpovědnosti](#)
- [Přeshraniční provoz dronů v Evropské unii](#)